

Alaska i Groenlàndia

«He trobat a faltar alguna referència als 57.000 habitants de Groenlàndia, els veritables amos del destí d'aquella illa»

Estan al cas de la monumental enrabiada de Donald Trump perquè el Govern danès no ha volgut escoltar la seva oferta per adquirir l'enorme illa de Groenlàndia? Fins i tot, el peculiar (per definir-lo d'alguna manera) president dels Estats Units ha cancel·lat la visita prevista al país escandinau a causa d'aquest fet.

Però no es pensin. Fa algunes dècades això no hauria estat una nova *boutade* d'un president capaç de les ocurrencies més extravagants (ocurrencies que, per cert, no li fan baixar la popularitat al seu país). Sense anar més lluny, al segle XIX, iniciatives com la de Trump van permetre ampliar considerablement el territori dels Estats Units i configurar la seva actual fisonomia.

Recordem que els Estats Units van proclamar la independència de la Gran Bretanya l'any 1776. Però en aquell moment el territori que ocupava aquest nou estat era molt diferent de l'actual. De fet, en aquells temps només eren les 13 antigues colònies de l'Amèrica britànica, situades a la banda est de l'actual nació. En les dècades següents es van anar incorporant nous territoris a base de conquestes militars, però també d'adquisicions ben peculiars.

Per exemple, l'any 1803, la França de Napoleó Bonaparte va vendre als Estats Units de Thomas Jefferson una impressionant franja de terreny de més de 2 milions de quilòmetres quadrats (el Principat de Catalunya en té poc més de 32 mil!) que s'estenia de nord a sud i que incloïa, entre d'altres, els actuals estats de Dakota del Sud, Iowa, Kansas, Oklahoma, Arkansas o Louisiana. En total, prop del 25% de l'actual territori dels Estats Units. El preu, 80 milions de francs ?o 15 milions de dòlars, si ho prefereixen? que van aixecar una veritable polèmica i que van permetre a Napoleó donar una bona estocada al seu enemic tradicional, la Gran Bretanya, que també volia aconseguir aquell extens territori.

Abans d'acabar aquell segle, els Estats Units encara van fer una altra compra de terrenys ben sonada. L'any 1867 van adquirir, per 7 milions de dòlars, els més d'1 milió i mig de quilòmetres quadrats del territori de l'actual Alaska. A qui? Al seu propietari, el tsar Alexandre II de Rússia, que en aquells moments temia perdre aquest territori a causa de les pressions dels britànics. A les penes, punyalades... i als disgustos, gots de vi, devia pensar Sa Excel·lència. I amb set milions de dòlars d'aquella època se'n podia comprar molts, de gots de vi, o de vodka.

Bromes a part, parin atenció en el fet que ni les adquisicions del segle XIX ni tampoc l'oferta de Trump per Groenlàndia van tenir en compte què pensaven els habitants autòctons d'aquells territoris. Ni els indígenes dels actuals Estats Units, ni els inuits d'Alaska ni tampoc més recentment els habitants de l'illa més gran del món (amb permís d'Austràlia) van ser consultats davant de cap d'aquestes transaccions.

I si han observat les reaccions a casa nostra sobre l'ocurrència de Trump, veuran que moltes veus ?també dels progressos nostrats habituals, només faltaria!? han donat suport a la primera ministra danesa, la qual s'ha negat ni tan sols a discutir els termes de la transacció. Els he de confessar que he trobat a faltar alguna referència als 57.000 habitants de Groenlàndia, els veritables amos del destí d'aquella illa.

Perquè no oblidem que l'estatut d'autonomia de Groenlàndia, aprovat fa més d'una dècada amb més del 75% dels sufragis a favor, reconeix el dret d'autodeterminació. Un dret acceptat també pels danesos. I que l'illa avui en dia ja exerceix totes les competències excepte

les relacionades amb la defensa, la política exterior i la monetària, reservades a Copenhaguen. Però, és clar, d'això millor no parlar-ne, oi?